

Dette foreslås udtrykkeligt fastslået i lovforslagets § 1, stk. 3.

Til stk. 4.

Som berørt ovenfor omfatter den gældende lovs regler om tilsyn af politiet, om fremlysningspligt m. v. og om bemyndigelse fra justitsministeren til at udfærdige regulativer direkte den virksomhed, der drives i henhold til bevilling; efter lovens § 14, stk. 1, finder bestemmelserne tillige anvendelse på håndværkeres og fabrikanters afhændelse af brugte cykler.

Efter § 14, stk. 2, kan det endvidere med samtykke af handelsministeren fastsættes, at reglerne skal bringes i anvendelse på a) håndværkeres og fabrikanters handel med andre brugte genstande end cykler, b) handlendes afhændelse af andre brugte genstande og c) auktionsholderes forauktionering af brugte genstande.

I henhold til disse bestemmelser er der som nævnt i de indledende bemærkninger udfærdiget regulativer ikke blot om pantelånervirksomhed og handel med brugte genstande i henhold til bevilling, men også om anden handel med visse arter af brugte genstande, som erfaringsmæssigt ofte er genstand for tyveri.

Bemyndigelsen i lovens § 14, stk. 3, til at gøre bestemmelserne om fremlysningspligt og om regulativer m. v. anvendelige på handel med brugte bøger er derimod ikke anvendt.

Ved forslaget § 1, stk. 4, bemyndiges justitsministeren til at bestemme, at reglerne i forslaget kapitel 3 (tilsyn og fremlysningspligt m. v. samt bemyndigelse til udfærdigelse af administrative forskrifter) skal gælde for erhvervmæssig handel med eller køb af brugte genstande, som ikke er omfattet af forslaget, samt for auktionsholderes virksomhed vedrørende auktionssalg af brugte genstande. Nogen nævneværdig realitetsændring i forhold til den gældende ordning sker der ikke herved. De pågældende bestemmelser vil blive fastsat efter forhandling med handelsministeren.

Til § 2.

Til stk. 1.

Det er fundet rigtigst i princippet at opretholde den gældende bevillingsordning.

Til stk. 2.

Ligesom efter § 1, stk. 2, i den gældende lov skal der efter forslaget meddeles bevilling enten til handel med brugte genstande eller til pantelånervirksomhed, og bevillingen skal fortsat udfærdiges af politiet.

Bestemmelsen i stk. 2, 2. pkt., hvorefter bevillingen giver ret til at drive virksomheden i og fra politikredsen, svarer til § 2, stk. 3, 2. pkt., i næringslovforslaget.

Til stk. 3.

Efter § 4 i loven af 1921 betales der til statskassen et gebyr på 100 kr. for bevilling til pantelånervirksomhed og et gebyr på 60 kr. for bevilling til handel med brugte genstande.

Ligesom i § 5, stk. 2, i næringslovforslaget foreslås det, at gebyrets størrelse skal kunne fastsættes af ministeren.

Til § 3.

Efter § 2 i den gældende lov må bevillinger kun meddeles personer, der opfylder betingelserne for erhvervelse af næringsbrev, og „som politiet på grundlag af de her foreliggende oplysninger ikke nærer betænkelighed ved at meddele bevillingen.“ Selv om disse betingelser er opfyldt, har ansøgeren ikke krav på bevilling; om denne skal meddeles, beror efter loven på et skøn. Bevilling til pantelånervirksomhed må kun meddeles, når justitsministeren efter forhandling med handelsministeren har meddelt samtykke dertil.

I praksis bliver bevilling imidlertid udstedt, når ansøgeren opfylder lovens betingelser. Principielle næringsretlige synspunkter taler da også for en ordning, hvorefter der tillægges ansøgere retskrav på bevilling under nærmere i loven angivne betingelser. Forslagets § 3 er udformet i overensstemmelse med disse synspunkter.

Bortset fra en bestemmelse i § 2, stk. 1, 2. pkt., hvorefter bevilling til at drive pantelånervirksomhed kan meddeles filantropiske selskaber, indeholder den gældende lov ikke udtrykkelige regler om meddelelse af bevilling til selskaber o. lign. Ved administrationen af loven har man derfor i tilfælde, hvor bevilling er søgt af et selskab el. lign., fulgt den praksis at meddele bevilling til den eller de personer, som skal forestå ledelsen af selskabets virksomhed. Ved udformningen af lovforslaget er det fundet rigtigst at åbne mulighed for meddelelse af bevilling til selskaber o. lign. efter samme regler, som efter næringslovforslaget skal gælde for udstedelse af næringsbrev til selskaber, jfr. dog § 11, stk. 3.

Til stk. 1.

De synspunkter, der ligger til grund for såvel den gældende lovs som lovforslagets ordning, synes ikke at kunne begrunde, at der opstilles andre betingelser — bortset fra vandelskravet i stk. 3 —